

A munkahelyi testnevelés megjelenése a fejlődő kapitalizmussal függ össze. Eleinte az Egyesült Államokban és Japánban terjedt el, majd Európában: Angliában és Németországban végezték a munkások. A tőkésék kezdetben nem nézték jó szemmel, később azonban felismerték, hogy az egészséges, edzett kikaportolt munkás többet és jobban termel, valamint kevésbé fogékony a betegségekkel szemben.

Ezért felkarolták a sportot, vállalati egyesületeket hoztak létre. Jelentős anyagi "áldozatot" vállaltak magukra, s a "szociális jótéteményük" miatt a "jó tőkés" szerepében tetszelegtek. Kiszámították, hogy a befektetés a termelés során megtérül, valamint tudták, hogy a vállalati sport rendezvényekkel elvonhatják a munkások figyelmét a problémákról, s a munkásmozgalomban való aktív bekapcsolódástól.

A hazai tőkésék látva a külföldi példákat, felismerték a munkafolyamatok közé iktatott munkahelyi testnevelés jelentőségét is. A megvalósítást gondolatát elsősorban a háborús termelés fokozása és a profit növelése érdekében vetették fel. Ezt a törekvést azonban a munkások ellenállása és a háborús zürzavar megghiúsította.

A felszabadulás után a szocializmust építő országokban egyre jobban terjedt a munkahelyi testnevelés. /NDK-ban, Csehszlovákiában, Bulgáriában, Romániában/ Magyarországon először a miskolci MÁV Futóház tanműhelyében kezdték meg a mindennapos munkahelyi testnevelést.

A mozgalom nagyon lassan lépett a megvalósulás stádiumában. 1959-ben Budapesten a II. kerületi Villamos Kismotorgyárban igényelték és indult meg. E kezdeményezést egymás után követték a fővárosi és vidéki üzemek. Többek között a MOM, Győri Kötőkésztyűgyár, Békéscsabai Ruhagyár.... stb.

A munkahelyi testnevelés a kezdeti fellendülés után megtorpan, pedig a kísérletek bizonyították az eredményeséget. A megtorpanás fő oka az volt, hogy a mozgalomnak nem volt gazdája. Végül a SZOT Elnöksége 1970. április 13-i határozata kimondja, hogy: "A munkahelyi testnevelést a szakszervezetek érdekvédelmi feladatának tekinti, ... irányítását és szervezését a szakszervezeti mozgalomnak kell ellátnia".

A mozgalom újból életre kelt. Hazánkban mind több és több üzemben, gyárban és hivatalban látják hasznosnak és honosítják meg. A szövetkezetekben is egyre inkább tért hódít, országszerte.

Megyénkben sok szövetkezetnél hasznos lenne a pihenés aktív formája, a munkaközi szünetekben. Többek között a ruhaipari, cipőipari és háziipari szövetkezeteknél illetve ott, ahol szinte mozdulatlanul - ülve vagy állva - végzik a munkát.

"A munkahelyi testnevelés azokat a pozitív tényezőket, amelyek a testnevelésben rejlenek a legmegfelelőbb időpontban a termelőmunka közben biztosítja. Ezzel elősegíti a dolgozók egészségének és munkavégző képességének megőrzését és a termelés növelését".